

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Р4 У 83/2020
21.05.2020. године
Б Е О Г Р А Д

Управни суд, судија Гордана Богдановић на основу Годишњег распореда послова Управног суда за 2020. годину Су I-2 133/19-1 од 25.12.2019. године, поступајући по приговору АА из ..., чији је пуномоћник Аврамов Душко, адвокат из Зрењанина, Н. омладине 11, ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 19818/18, применом члана 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року донео је дана 21.05.2020. године

Р Е Ш Е Њ Е

I ОДБИЈА СЕ приговор АА из ... ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 19818/18, као неоснован.

II ОДБИЈА СЕ захтев АА из ... за накнаду трошкова поступка.

О б р а з л о ж е њ е

АА из ... поднео је, препорученом пошиљком, дана 10.03.2020. године приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 19818/18, који је у суд примљен 11.03.2020. године. Сматра да је повређено право на суђење у разумном року, јер од подношења тужбе 30.10.2018. године до изјављивања приговора поступак није окончан. Указује да се поступак посматра као целина, да је предмет спора хитан и да је од егзистенцијалног значаја за предлагача. Трошкове тражи на име састава приговора у износу од 30.000,00 динара.

Судија известилац у предмету Управног суда У 19818/18 је у изјашњењу од 14.05.2020. године навела да је одлука донета у нејавној седници већа одржаној дана 13.05.2020. године.

Увидом у списе предмета У 19818/18 утврђене су следеће чињенице и околности:

АА поднео је, препорученом пошиљком, дана 30.10.2018. године тужбу против туженог Покрајинског секретаријата за социјалну политику, демографију и равноправност полова, Нови Сад, ради поништаја решења број 139-580-267/2018-02 од 25.09.2018. године. Оспореним решењем поништено је решење Одељења за друштвене

делатности Градске управе града Зрењанина број IV-04-02-580-13/2018 од 03.04.2018. године. Наведеним првостепеним решењем од 03.04.2018. године подносиоцу приговора је признато право на једнократну помоћ по основу смрти ББ, ратног војног инвалида VII групе у износу од 47.990,00 динара. Према подацима Централизованог система за управљање предметима на стандардизован начин Управног суда одлука је донета у нејавној седници већа одржаној дана 13.05.2020. године.

Према члану 32. став 1. Устава Републике Србије свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и о оптужбама против њега.

Према члану 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода (из 1950 уз додатне протоколе), коју је 2003. године ратификовала државна заједница Србије и Црне Горе ("Службени лист СЦГ-Међународни уговори", број 9/03), чији је сукцесор Република Србија, свако, током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега, има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом, образованим на основу закона. Пресуда се изриче јавно, али се штампа и јавност могу искључити с целог или с дела суђења у интересу морала, јавног реда или националне безбедности у демократском друштву, када то захтевају интереси малолетника или заштита приватног живота странака, или у мери која је, по мишљењу суда, нужно потребна у посебним околностима када би јавност могла да нашкоди интересима правде.

Према члану 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС” број 111/09) у управном спору суд одлучује на основу закона у разумном року, на подлози чињеница утврђених на усменој јавној расправи.

Према члану 2. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року право на суђење у разумном року има свака странка у судском поступку, што укључује и извршни поступак, сваки учесник по закону којим се уређује ванпарнични поступак, а оштећени у кривичном поступку, приватни тужилац и оштећени као тужилац само ако су истакли имовинско-правни захтев.

Разумна дужина судског поступка представља оптимално време да се одлучи о праву странке које је спорно, да би се неизвесност отклонила а странка добила сазнање да ли јој спорно право припада или не, чиме се обезбеђује и правна сигурност странака. Међутим, оптимално потребно време за окончање поступка је релативна категорија, која се процењује у сваком конкретном случају на основу околности које се тичу сложености чињеничних и правних питања у судском поступку, понашања подносиоца приговора за заштиту права на суђење у разумном року, поступање суда, природе захтева, односно значаја предмета спора за подносиоца приговора.

Оцењујући чињенице и околности од значаја за доношење одлуке и специфичности чињеничних и правних питања у предмету Управног суда У 19818/18,

понашање странака у поступку, поступање суда који је водио поступак, као и природу захтева, односно значај предмета спора за подносиоца, као и остале чиниоце који утичу на оцену дужине трајања судског поступка, у смислу члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, уважавајући, при томе, судску праксу и критеријуме Уставног суда, међународних институција за заштиту људских права, као и Врховног касационог суда, Управни суд налази да је приговор неоснован. Приликом одлучивања суд је имао у виду да је суд предузимао радње у претходном поступку како би створио предуслов за одлучивање у овој правној ствари. Наиме, суд је након пријема тужбе (тужба поднета 30.10.2018. године), дана 27.11.2018. године тражио од Покрајинског секретаријата за социјалну политику, демографију и равноправност полова да достави списе предмета и одговор на тужбу, по ком захтеву је исти и поступио дана 18.12.2018. године. Непоступање суда од достављања списка предмета, 18.12.2018. године, до изјављивања приговора ради убрзавања поступка, 10.03.2020. године, се не може сматрати повредом права на суђење у разумном року, а у вези са тим суд указује да је према ставу Европског суда за људска права кашњење у току одређене фазе поступка може бити допустиво под условом да укупно трајање поступка није прекорачено (предмет PRETO и др. против Италије, број представке 7984/77, став 36 пресуде Европског суда за људска права од 08.12.1983. године). Поред наведеног, суд је приликом одлучивања имао у виду да је одлука донета у нејавној седници већа одржаној дана 13.05.2020. године.

Управни суд је ценио наводе приговора да се поступак посматра као целина али је нашао да нису од утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари. Наиме, поступак пред управним органом представља интегрални део одлучивања у управној ствари, међутим, Законом о заштити права на суђење у разумном року, пре свега, остварује се заштита права на суђење у разумном року у судском поступку, какво становиште је заузео и Врховни касациони суд у одлуци Рж1 у 87/19 од 11.07.2019. године и Рж1 у 79/19 од 25.06.2019. године.

Управни суд је ценио навод приговора којим је тужилац истакао да је предмет хитан, али је исти оценио као неоснован, будући да новчана накнада не спада у хитне предмете, а подносилац приговора није доставио доказе за тврдњу да је решавање овог спора за њега од егзистенцијалног значаја.

Како је одлука донета у нејавној седници већа одржаној 13.05.2020. године, то нема услова за налагање судији процесних радњи ради убрзавања поступка у смислу члана 11. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Одлуком Председника Републике Србије о проглашењу ванредног стања („Службени гласник РС“, број 29/20) проглашено је ванредно стање у Републике Србије од 15.03.2020.године. За време трајања ванредног стања Управни суд није био у могућности да спроводи редовни процес рада, будући да је Уредбом о мерама за време ванредног стања, Уредбом о организовању рада послодаваца за време ванредног стања („Службени гласник РС“, број 31/20), као и препоруком Министарства правде Републике Србије за рад судова и јавних тужилаштва за време ванредног стања проглашеног 15.03.2020.године број 112-01-557/2020-05 од 17.03.2020.године предвиђено обављање послова ван просторија послодавца (рад на даљину и рад од

куће), на свим радним местима на којима је могуће организовати такав рад. Стога рок за одлучивање по приговору није могао да тече у овим ванредним околностима. Имајући у виду да је Одлуком о укидању ванредног стања („Службени гласник РС“, број 65/20) са даном 06.05.2020.године Управни суд успоставио редован процес рада од 11.05.2020.године, рокови прекинути ванредним стањем поновно теку, па је одлука у конкретном случају донета у законском року.

Са изнетих разлога, Управни суд је на основу члана 10. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року одлучио као у ставу I диспозитива решења.

Имајући у виду да је приговор ради убрзавања поступка одбијен, одлучено је као у ставу II диспозитива на основу одредбе члана 153 Закона о парничном поступку („Службени гласник РС 72/11...18/20“) у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ број 25/82 и 48/88, „Службени гласник РС“ број 46/95...6/2015), на које упућује члан 7. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 21.05.2020. године, P4 У 83/20

**Лице овлашћено за поступање по
приговорима ради убрзавања поступка**
С у д и ј а
Гордана Богдановић,с.р.

Поука о правном средству:

Против овог решења дозвољена је жалба у року од 8 дана од дана пријема истог, председнику Врховног касационог суда, а преко председника овог суда.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЈЗ/ИО